

УДК 658.7:631.1

Т. О. Шматковська,

к. е. н., професор, професор кафедри обліку і оподаткування,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2771-9982>

Т. І. Коробчук,

к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,

Луцький національний технічний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0356-4157>

DOI: 10.32702/2306-6792.2026.9.243

ДЕТЕРМІНАНТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ СИСТЕМАМИ ПІДПРИЄМСТВ В АГРОСЕКТОРІ

Т. Shmatkovska,

PhD in Economics, Professor,

Professor of the Department of Accounting and Taxation, Lesya Ukrainka Volyn National University

Т. Korobchuk,

PhD in Economics, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance, Lutsk National Technical University

DETERMINANTS OF STRATEGIC MANAGEMENT OF LOGISTICS SYSTEMS OF ENTERPRISES IN THE AGRICULTURAL SECTOR

У статті досліджено детермінанти стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору в умовах зростаючої складності господарських процесів та динамічності ринкового середовища. Обґрунтовано, що ефективність стратегічного управління логістичними системами визначається взаємодією внутрішніх організаційних параметрів та характеристик зовнішнього середовища, які формують умови функціонування і розвитку логістичних потоків. Визначено, що стратегічне управління логістичними системами в агросекторі характеризується високою залежністю від сезонності виробництва та специфіки формування ланцюгів постачання, що зумовлює необхідність узгодження довгострокових управлінських орієнтирів із оперативною координацією логістичних процесів. З'ясовано, що ефективна реалізація стратегічних рішень передбачає формування цілісної логістичної архітектури підприємства, яка забезпечує синхронізацію матеріальних, інформаційних та фінансових потоків. Доведено, що трансформація логістичних систем підприємств агросектору відбувається у напрямі підвищення їх адаптивності, інтегрованості та керованості, що дозволяє знижувати витрати обігу та підвищувати результативність господарської діяльності.

The purpose of the article is to theoretically substantiate and systematize the determinants of strategic management of logistics systems of agricultural enterprises, as well as to determine their impact on the efficiency of functioning and development of logistics processes in the long term. The article investigates the determinants of strategic management of logistics systems of agricultural enterprises in the context of the growing complexity of economic processes and the dynamics of the market environment. It is substantiated that the effectiveness of strategic management of logistics systems is determined by the interaction of internal organizational parameters and characteristics of the external environment, which form the conditions for the functioning and development of logistics flows. It has been established that the key determinants are the structure of resource provision, the level of integration of logistics processes, the flexibility of management decisions, and the ability to adapt logistics infrastructure to environmental changes. It is determined that strategic management of logistics systems in the agricultural sector is characterized by a high dependence on the seasonality of production and the specifics of the formation of supply chains, which necessitates the coordination of long-term management guidelines with operational coordination of logistics processes. It is found that the effective

implementation of strategic decisions involves the formation of an integrated logistics architecture of the enterprise, which ensures the synchronization of material, information and financial flows. It is proven that the transformation of logistics systems of agricultural enterprises occurs in the direction of increasing their adaptability, integration and manageability, which allows reducing turnover costs and increasing the effectiveness of economic activity. A conceptual approach to identifying and systematizing the determinants of strategic management of logistics systems is proposed, which is based on taking into account the relationships between the structural, functional, and process characteristics of logistics, which creates a basis for substantiating the strategic directions of development of agricultural enterprises.

Ключові слова: стратегічне управління, логістичні системи, агросектор, детермінанти розвитку, логістична інфраструктура, управління потоками, ефективність діяльності, сільськогосподарські підприємства, логістика, логістичні шляхи, розвиток логістичної системи, забезпечення управління, управлінські рішення.

Key words: strategic management, logistics systems, agricultural sector, development determinants, logistics infrastructure, flow management, performance efficiency, agricultural enterprises, logistics, logistics routes, development of the logistics system, management support, management decisions.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах трансформації господарських процесів аграрного сектору особливої актуальності набуває проблема формування ефективних механізмів стратегічного управління логістичними системами підприємств, які функціонують у середовищі підвищеної невизначеності та структурної нестабільності. Посилення вимог до результативності використання ресурсного потенціалу, ускладнення конфігурації ланцюгів постачання та зростання значущості часових параметрів логістичних операцій зумовлюють необхідність переосмислення підходів до управління матеріальними, інформаційними та фінансовими потоками.

Наразі проблематика стратегічного управління логістичними системами в агросекторі характеризується наявністю дисбалансу між довгостроковими орієнтирами розвитку підприємств і фактичними можливостями їх логістичної інфраструктури, що проявляється у фрагментарності управлінських рішень та недостатній узгодженості функціональних підсистем. Відсутність цілісної концептуалізації детермінант, які визначають параметри функціонування логістичних систем, обмежує можливості формування адаптивних стратегій, здатних забезпечити стійкість підприємств до коливань зовнішнього середовища. Додатково ускладнює ситу-

ацію специфіка аграрного виробництва, що проявляється у сезонності, територіальній диференціації виробничих процесів та високій залежності від природно-ресурсних факторів, що трансформує логістику з допоміжної функції у стратегічно значущу складову системи управління підприємством. За таких умов недостатня ідентифікація та систематизація детермінант стратегічного управління логістичними системами призводить до зниження ефективності координації поточкових процесів, зростання транзакційних витрат та втрати конкурентних позицій.

Зазначені проблеми формують об'єктивну необхідність поглибленого наукового осмислення детермінант стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору для побудови методологічного підґрунтя підвищення їх функціональної узгодженості та господарської результативності у довгостроковій перспективі.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У сучасному науковому дискурсі проблематика стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору формується на перетині досліджень структурної модернізації економіки, логістичної безпеки та розвитку інфраструктурних механізмів забезпечення руху товарних потоків. У такому контексті варто відзначити праці М. І. Дзямулича [1; 2; 3], у яких розг-

лядаються системні ефекти цифровізації економічного простору та механізми розвитку підприємств агросектору в контексті формування стійких моделей господарювання. Сукупно дані дослідження дозволяють зробити висновок, що логістичні системи в аграрному виробництві дедалі більше залежать від рівня цифрової інтеграції управлінських процесів та здатності підприємств адаптуватися до багатофакторних трансформацій бізнес-середовища.

Також варто відзначити роботи Ю. О. Чалюк [4; 6], присвячені соціально-економічній стійкості та механізмам забезпечення адаптивності економічних систем. Авторка акцентує увагу на методології оцінювання соціально-економічної резильєнтності та ролі сервісних механізмів у забезпеченні стабільності і підвищенні здатності економічних суб'єктів до функціонування в умовах турбулентності ринкового середовища. Для дослідження логістичних систем агросектору це має важливе значення, оскільки стратегічне управління такими системами неможливе без урахування ширших параметрів стійкості економічного середовища.

Вагомий внесок у розробку логістичної проблематики здійснено у працях, орієнтованих на інфраструктурні, безпекові та прикладні аспекти функціонування логістики. Зокрема, Н. Антонюк [5] акцентує увагу на фінансовому забезпеченні логістики, підкреслюючи значення безпекової компоненти та ресурсної збалансованості для стійкого розвитку. В. Костюк [8] досліджує управління логістичною інфраструктурою в системі цифрової трансформації економіки України, що є методологічно важливим для розуміння модернізації логістичних контурів підприємств. Натомість А. Верзун [9] розглядає логістику як ключову передумову реалізації експортного потенціалу агропромислового комплексу, пов'язуючи ефективність логістичних рішень із перспективами розширення ринкової присутності та нарощенням конкурентних переваг.

Поряд із цим, дослідження О. Яценко [7], присвячене інформаційному шуму в маркетинговій аналітиці, розширює методологічні межі аналізу, оскільки демонструє ризики викривлення інформаційної бази економічних рішень. Це особливо важливо для стратегічного управління логістичними системами, у яких якість аналітичного забезпечення безпосередньо впливає на точність прогнозування та обґрунтованість управлінських рішень.

Загалом, наявні наукові напрацювання формують змістовне підґрунтя для дослідження логістичних систем підприємств агросектору. Разом з тим потребує подальшого поглиблення саме аспект систематизації детермінант їх стратегічного управління як цілісної багаторівневої конфігурації факторів, що визначають довгострокову результативність логістичної архітектури підприємства.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та систематизації детермінант стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору, а також у визначенні їх впливу на ефективність функціонування та розвиток логістичних процесів у довгостроковій перспективі.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Детермінанти стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору в сучасних умовах зростаючої складності господарських процесів та динамічності ринкового середовища формуються як багаторівнева конфігурація взаємопов'язаних факторів, що визначають параметри функціонування, адаптивності та трансформаційної спроможності потокових систем. В їх основі лежить поєднання ресурсно-інфраструктурних, організаційно-управлінських, інформаційно-аналітичних та ринково-кон'юнктурних компонентів, інтеграція яких забезпечує цілісність логістичної архітектури підприємства [2]. Зокрема, ресурсно-інфраструктурна детермінація проявляється через рівень розвитку матеріально-технічної бази, пропускну здатність логістичних каналів, ступінь територіальної диверсифікації виробництва та ефективність використання складсько-транспортних потужностей, що безпосередньо впливає на оптимізацію транзакційних витрат та часових лагів. Організаційно-управлінська складова відображає ступінь узгодженості функціональних підсистем управління, рівень інтегрованості логістичних процесів у загальну систему стратегічного менеджменту та здатність до формування синхронізованих управлінських рішень у межах багоконтурних ланцюгів постачання.

Якщо вести мову про інформаційно-аналітичну детермінацію, то вона характери-

зується якістю, релевантністю та своєчасністю обробки інформаційних потоків, що визначає рівень обґрунтованості стратегічних альтернатив і мінімізацію ризиків асиметрії інформації [5]. Водночас ринково-кон'юнктурні чинники, включаючи варіативність попиту, трансформацію каналів збуту та волатильність цінних параметрів, формують зовнішній контур впливу, який зумовлює необхідність переходу до адаптивних моделей логістичного управління.

Таким чином, детермінанти стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору виступають як інтегрована система факторів, що забезпечує узгодження довгострокових орієнтирів розвитку з операційною гнучкістю логістичних процесів, підвищуючи результативність функціонування підприємства в умовах структурної нестабільності.

За поточних умов господарювання функціональна ефективність стратегічного управління логістичними системами підприємств агросектору детермінується синергетичною взаємодією внутрішніх організаційних параметрів та екзогенних характеристик ринкового середовища, які спільно формують конфігурацію та динаміку поточних процесів [8]. При цьому внутрішній контур охоплює структурно-функціональні властивості логістичної системи, зокрема рівень інтегрованості підсистем, адаптивність організаційної архітектури, ефективність ресурсної алокації та узгодженість управлінських процедур, що визначають пропускну здатність і керованість матеріальних, інформаційних і фінансових потоків.

Водночас зовнішнє середовище, що представлене трансформацією ланцюгів постачання та зміною кон'юнктурних параметрів, задає екзогенні обмеження та стимули розвитку логістичних систем. Динамічність цих факторів обумовлює необхідність постійної рекомбінації внутрішніх ресурсів і перегляду стратегічних орієнтирів. У результаті саме узгодженість між внутрішньою організаційною спроможністю та зовнішніми викликами забезпечує формування ефективної моделі стратегічного управління, здатної підвищувати стійкість логістичних потоків і забезпечувати довгострокову результативність функціонування підприємства.

Варто зазначити, що стратегічне управління логістичними системами підприємств

агросектору характеризується високою залежністю від сезонності виробництва та специфіки формування ланцюгів постачання внаслідок циклічної природи відтворювальних процесів і просторово-часової асиметрії формування ресурсних потоків [9]. Сезонна концентрація виробничих операцій зумовлює нерівномірність навантаження на логістичну інфраструктуру, що проявляється у пікових перевантаженнях транспортно-складських потужностей, зростанні витрат обігу та збільшенні часових лагів у русі матеріальних потоків. Водночас специфіка аграрних ланцюгів постачання, яка включає в себе територіальну дисперсність виробництва, багатоступеневість каналів збуту, залежність від зовнішніх умов реалізації продукції тощо, формує складну конфігурацію поточних взаємозв'язків із високим рівнем невизначеності [3]. Це обумовлює необхідність інтеграції довгострокових стратегічних орієнтирів із механізмами оперативної координації логістичних процесів, що забезпечує синхронізацію потоків у межах змінних часових інтервалів та підвищує адаптивність логістичної системи до коливань параметрів функціонування.

Ефективна реалізація стратегічних рішень у сфері логістичного управління підприємствами агросектору обумовлює необхідність формування цілісної логістичної архітектури як інтегрованої системи координації матеріальних, інформаційних та фінансових потоків. При цьому фрагментарність логістичних підсистем призводить до виникнення структурних дисбалансів та асинхронності поточних процесів, що знижує результативність усіх стратегічних ініціатив.

Натомість цілісна логістична архітектура забезпечує функціональну узгодженість між елементами системи через впровадження єдиних принципів управління потоками, інтеграцію інформаційно-аналітичних контурів та оптимізацію фінансового забезпечення логістичних операцій. Синхронізація матеріальних потоків із відповідними інформаційними сигналами дозволяє знизити рівень невизначеності та підвищити точність управлінських рішень, в той час як узгодження фінансових потоків сприяє підвищенню ліквідності та ефективності ресурсної алокації [5]. Таким чином, логістична архітектура виступає у якості специфічного інституційно-функціонального каркасу реалізації стратегії, який забезпечує адап-

Таблиця 1. Функціональна конфігурація синхронізації потокових процесів у логістичній архітектурі підприємств агросектору

Компонент логістичної архітектури	Інструментарій функціональної синхронізації	Результативний ефект у системі стратегічного управління
Матеріальні потоки	Оптимізація маршрутів, балансування складських потужностей, управління запасами на основі попиту	Зниження логістичних витрат, мінімізація часових лагів, підвищення оборотності ресурсів
Інформаційні потоки	Інтеграція інформаційних систем, аналітичні платформи підтримки рішень, моніторинг у реальному часі	Підвищення точності прогнозування, зниження інформаційної асиметрії, посилення керованості процесів
Фінансові потоки	Бюджетування логістичних операцій, контроль витрат, оптимізація фінансових потоків у ланцюгах постачання	Підвищення ефективності ресурсної алокації, забезпечення ліквідності, зниження трансакційних витрат
Організаційно-управлінські контури	Регламентація бізнес-процесів, координаційні механізми між підрозділами, інтеграція функціональних стратегій	Узгодженість управлінських рішень, зниження операційних дисбалансів, підвищення адаптивності системи
Інституційно-контрактні зв'язки	Формалізація взаємодій з контрагентами, договірні механізми, управління ризиками у ланцюгах постачання	Зниження невизначеності, підвищення стабільності логістичних потоків, зміцнення довгострокових партнерств

Джерело: сформовано та узагальнено на основі джерел [5; 9].

тивність усієї системи до змін параметрів зовнішнього середовища. З іншого боку, наслідком цього є загальне підвищення керованості потокових процесів, що створює належні передумови для досягнення довгострокової конкурентоспроможності аграрних підприємств (табл. 1).

Отже, узагальнення функціональних взаємозв'язків у межах логістичної архітектури дозволяє констатувати, що її ефективність визначається не окремими елементами, а ступенем їх системної узгодженості та здатністю до коеволюції в умовах змінного середовища. Так, синергетичний ефект виникає за рахунок інтеграції потокових і управлінських контурів, що забезпечує цілісність відтворювальних процесів і підвищує стійкість операційної діяльності. Водночас стратегічна результативність системи досягається через формування адаптивної конфігурації взаємодій, яка дозволяє мінімізувати внутрішні дисбаланси та нейтралізувати вплив зовнішніх флуктуацій, трансформуючи логістику з обслуговуючої функції у ключовий інструмент забезпечення довгострокової ефективності підприємств агросектору.

Таким чином, трансформація логістичних систем підприємств агросектору відбувається у напрямі підвищення їх адаптивності, інтегрованості та керованості як відповідь на зростання варіативності зовнішніх параметрів функціонування та ускладнення внутрішніх потокових конфігурацій [9]. При цьому адаптивність проявляється у здатності системи до оперативної рекомбінації ресурсних потоків і перебудови логістичних маршрутів відповідно до змін кон'юнктурних умов, що знижує чутливість до ринкових флуктуацій. Інтегрованість же забезпечує узгодження матеріальних, інформаційних і фінансових контурів у єдиній функціональній площині, мінімізуючи ефекти фрагментації та інформаційної асиметрії. Підвищення керованості досягається через впровадження аналітичних інструментів контролю та оптимізацію механізмів прийняття рішень, що дозволяє скорочувати трансакційні витрати та часові лаги у русі товарних потоків. У сукупності це формує синергетичний ефект, який і проявляється у підвищенні оборотності ресурсів та зростанні загальної ре-

Таблиця 2. Функціональні параметри трансформації логістичних систем підприємств агросектору та їх результативні ефекти

Вектор трансформації логістичної системи	Механізми реалізації трансформаційних змін	Економічний результат у системі господарської діяльності
Підвищення адаптивності	Динамічна перебудова логістичних маршрутів, гнучке управління запасами, реактивна алокація ресурсів	Зниження чутливості до ринкових флуктуацій, стабілізація потокових процесів
Інтеграція потокових контурів	Узгодження матеріальних, інформаційних і фінансових потоків, єдині координаційні платформи	Мінімізація інформаційної асиметрії, підвищення цілісності логістичної системи
Посилення керованості	Формалізація процедур контролю, впровадження аналітичних інструментів управління	Скорочення транзакційних витрат, підвищення прозорості управлінських рішень
Оптимізація ресурсної алокації	Перерозподіл ресурсів відповідно до змін попиту, балансування навантаження	Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу
Скорочення часових лагів	Синхронізація операцій, прискорення обробки інформації, оптимізація логістичних циклів	Зростання оборотності капіталу, прискорення руху логістичних потоків
Підвищення системної стійкості	Диверсифікація каналів постачання, управління ризиками, резервування потужностей	Зниження ризиків дестабілізації, забезпечення безперервності господарської діяльності

Джерело: власна розробка.

зультативності господарської діяльності підприємств агросектору (табл. 2).

Як бачимо, на практиці трансформація логістичних систем має кумулятивний характер, у межах якого зміни в окремих підсистемах підсилюють одна одну та формують інтегрований ефект підвищення результативності. При цьому взаємопов'язаність трансформаційних процесів забезпечує перехід від дискретного управління до системно узгодженого регулювання товарних потоків, що знижує внутрішню ентропію та підвищує передбачуваність функціонування. У результаті логістична система набуває властивостей саморегуляції та динамічної рівноваги, що дозволяє не лише оптимізувати витрати обігу, але й формувати стійкі передумови для довгострокового розвитку підприємства в умовах змінного середовища.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Таким чином, приходимо до висновку, що стратегічне управління логістичними системами підприємств агросектору у даний час набуває визначального значення у забезпеченні результативності їх господарської діяльності в

умовах ускладнення потокових процесів. Детермінанти такого управління формують багаторівневу систему взаємопов'язаних факторів, у межах якої поєднуються ресурсно-інфраструктурні, організаційно-управлінські, інформаційно-аналітичні та кон'юнктурні складові, що визначають параметри функціонування логістичних систем.

Ефективність стратегічних рішень за таких умов безпосередньо залежить від рівня узгодженості внутрішніх організаційних параметрів із динамікою зовнішнього середовища, що забезпечує формування адаптивних моделей управління логістичними потоками. При цьому специфіка аграрного виробництва зумовлює необхідність інтеграції довгострокових стратегічних орієнтирів із механізмами оперативної координації логістичних процесів. Водночас трансформація логістичних систем відбувається у напрямі підвищення їх інтегрованості та керованості, що створює передумови для скорочення часових лагів та підвищення оборотності ресурсів підприємств. У результаті логістична система трансформується у ключовий інструмент забезпечення стійкості та довгострокової результативності розвитку підприємств агросектору.

Література:

1. Дзямулич М. І., Коробчук Т. І. Цифрові виклики трансцендентної економіки. Економіка та суспільство. 2026. № 84.

2. Дзямулич М. І., Косінський П. М. Формування механізму розвитку підприємств агросектору на засадах цифровізації. Агросвіт. 2026. № 3. С. 138—143.

3. Дзямулич М. І., Рейкін Ю. Ю. Подвійний цифровий та зелений перехід в контексті формування стійкої економічної системи. Економіка та суспільство. 2024. № 61.

4. Чалюк Ю. О. Індексна оцінка добробуту ветеранів: міжнародні практики та можливості імплементації в Україні. Економіка та суспільство. 2026. № 83.

5. Antoniuk N., Melnykova K., Kholodna Y., Britchenko I., Khomiuk N., Rogach S., Shmatkovska T. Financial support of logistics: security aspects and sustainable development (in Ukrainian context). AD ALTA: Journal of interdisciplinary research. 2023. Vol. 13(2). Special Issue XXXVIII. Pp. 135—140.

6. Chaliuk Y. Social Services and Their Impact on Economic Resilience in the Era of Global Digitalization: monograph. Prague, 2026. 260 p.

7. Iashchenko O., Chupryna O., Maksymov S., Zemlianska N., Afanasieva O., Popova Y. Information Noise in Marketing Analytics: Implications for Financial Reporting and Economic Decision-Making. International Journal of Accounting and Economics Studies. 2025. Vol. 12 (5). Pp. 702—709.

8. Kostiuk V., Khudolii A., Korniiiko Y., Petrenko O., Dybchuk L., Shmatkovska T. Logistics infrastructure management in the system of digital transformation of the economy of Ukraine. AD ALTA: Journal of interdisciplinary research. 2024. Vol. 14 (2). Special Issue XLIII. Pp. 133—137.

9. Verzun A., Voynycha L., Fedyk O., Shulha O., Lypych L., Shmatkovska T., Herylo V. Export potential of agricultural-industrial complex of Ukraine: logistics and development prospects. Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture & Rural Development. 2023. Vol. 23 (4). Pp. 915—926.

References:

1. Dziamulych, M. I. and Korobchuk, T. I. (2026), "Digital challenges of the transcendental economy", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 84.

2. Dziamulych, M. I. and Kosinskyi, P. M. (2026), "Formation of a mechanism for the development of agricultural sector enterprises based on digitalization", *Agrosvit*, vol. 3, pp. 138—143.

3. Dziamulych, M. I. and Reikin, Y. Y. (2024), "Dual digital and green transition in the context of forming a sustainable economic system", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 61.

4. Chaliuk, Yu. O. (2026), "Index assessment of veterans' well-being: international practices and implementation possibilities in Ukraine", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 83.

5. Antoniuk, N., Melnykova, K., Kholodna, Y., Britchenko, I., Khomiuk, N., Rogach, S. and Shmatkovska, T. (2023), "Financial support of logistics: security aspects and sustainable development (in Ukrainian context)", *AD ALTA: Journal of interdisciplinary research*, vol. 13(2), Special Issue XXXVIII, pp. 135—140.

6. Chaliuk Yu. (2026), *Social Services and Their Impact on Economic Resilience in the Era of Global Digitalization*, Prague, Czech Republic.

7. Iashchenko, O., Chupryna, O., Maksymov, S., Zemlianska, N., Afanasieva, O., and Popova, Y. (2025), "Information Noise in Marketing Analytics: Implications for Financial Reporting and Economic Decision-Making", *International Journal of Accounting and Economics Studies*, vol. 12 (5), pp. 702—709.

8. Kostiuk, V., Khudolii, A., Korniiiko, Y., Petrenko, O., Dybchuk, L. and Shmatkovska, T. (2024), "Logistics infrastructure management in the system of digital transformation of the economy of Ukraine", *AD ALTA: Journal of interdisciplinary research*, vol. 14 (2), Special Issue XLIII, pp. 133—137.

9. Verzun, A., Voynycha, L., Fedyk, O., Shulha, O., Lypych, L., Shmatkovska, T., and Herylo, V. (2023), "Export potential of agricultural-industrial complex of Ukraine: logistics and development prospects", *Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture & Rural Development*, vol. 23 (4), pp. 915—926.

Отримано редакцією журналу / Received: 14.04.26

Прорецензовано / Revised: 30.04.26

Дата публікації / Published: 12.05.26

<https://nauka.com.ua>

Електронне фахове видання

**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток**

Виходить 12 разів на рік

включено до переліку наукових фахових видань України

з питань **ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України

від 28.12.2019 №1643

Спеціальність 281

e-mail: economy_2008@ukr.net

 viber: +38 050 3820663